

Kékes Szabó Ferenc (1943–2013)

Kékes Szabó Ferenc, „Feri bácsi” szakmai tanulmányait a Szegedi Erdészeti Technikumban kezdte, majd ugyanott szerzett oklevelet 1962 ben. Később ugyanott kapott kiegészítő minősítést is. A technikum

oklevél megszerzésének évében a Kiskunsági Állami Erdőgazdaság Bugaci Erdészete lett az első munkahelye, először mint erdészgyakornok, majd nem sokkal ezután mint beosztott erdész. Ezt követően kerületvezetői erdész kinevezést kapott a Balotaszállási Erdészet Kisszállási kerületébe, ahonnan átszervezéssel a Sáskalaposi Erdészethez helyezték. Tíz év szolgálat után az erdőgazdaság déli területeiről 1974-ben került Szabadszállásra, ahol azután közel három évtizeden át, egészen 2003-as nyugdíjba vonulásáig kerületvezető erdészként dolgozott.

Kezdetben szakosított erdészként főként az erdőművelési munkákat szervezte és irányította, melybe az erdősítés, ápolás, tisztítás és a saját kerületén kívüli kivitelezéses fásítás ültetési és ápolási munkái tartoztak. Később az ügynevezett Murányi, majd a hozzá csatolt Kurjantói kerület teljes erdészkerületi feladatait is végezte. Szívesen és eredményesen alkalmazta az új technológiákat. A nevéhez fűződik a Kígyóscsatorna fásítása, mellyel a kiskunsági szikes pusztán környezetátalakító munkát végzett a csatornapartok sikeres fásításával, Szalkszentmártontól az akasztói zsilipig.

Általános munkatevékenysége, végzett munkájának nagysága és minősége, a Kerekegyházi Erdészet legjobb kerületvezetői közé emelte.

A több mint 40 éves szolgálat alatt megbecsült tagja lett a kiskunsági, ezen belül is első sorban a kerekegyházi erdész kollektívának, aktív tagja a Szabadszállási Bársony István vadásztársaságnak, köztisztelőt erdész úr volt a szabadszállási városi és tanyasi embereknek.

Irányításával a szabadszállási kerületben végzett erdészeti munkák nagyságrendileg megnöttek, amiket nagy kitartással végeztet.

Hogy emberileg is megtalálta vezényszálát az erdőn, azt mi sem bizonyítja jobban, hogy az iskolapadból kikerülve egészen nyugdíjba vonulásáig egy munkahelyen, a Kiskunsági Erdőgazdaságnál, illetve annak jogelődjeinél dolgozott.

Egész élete az erdőhöz kötődött. Feleségével, Marikával itt nevelték fel négy gyerekből álló nagy családjukat, mondhatni otthonuk volt az erdő. A szabadszállási erdő fáit, melyek körülvették az erdészházat, néma tanúi voltak a család mindennapjainak és megújulva örök emléket állítanak egy erdésznek, akit Kékes Szabó Ferencnek hívtak.

Szakmáját nyugdíjba vonulása után is gyakorolta. Vállalkozó erdészként sokáig aktívan tevékenykedett. Ez fűzte őt az erdész kollektívához, ami második családja volt, akik közé a nyugdíjas évek folyamán szabad idejében is sürűn visszalátogatott. Örömmel láttuk a nyugdíjastalálkozókon, az erdészeti egyesületi ren-

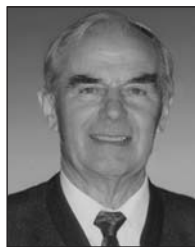
dezvényeken, vadásztársai között a jó hangulatú társas vadászatokon, társadalmi munkán. Végül kedélyel, életörömmel töltötte az aktív munka utáni éveket. Sajnos a kegyetlen sors tragikus hirtelenséggel állította meg ezt a szép folyamatot, többé már nem lehet itt közöttünk.

Jó szívvel emlékezünk rád erdész úr, nyugodjál békében Feri!

Koczka Zoltán

Kecskeméti H.Cs. titkár

Szederkényi Zoltán (1936–2013)

Szederkényi Zoltán erdészcsaládból származik. Az Erdészeti Technikumot 1954-ben, Sopronban sikeresen elvégezte. Katonai szolgálatát 1957. április és 1958. október között Szegeden teljesítette. 1960. június 25-én házasságot kötött Kása Lenke tanítónővel. Házasságukból 1966. március 1-jén Brigitta nevű lánygyermekük született. Brigitta férjhez ment, egy leány- és 2 fiúgyermekkel – unokával – tették teljessé a család és a nagyszülők boldog életét.

A technikum elvégzése után a Kiskunsági Állami Erdőgazdasághoz helyezték 1954. augusztus 28-án. Szolgált a Matkói, Nagynyíri, majd a Nyárjasi Erdészet Sarokerdei-Bibicháti, 1960-tól a nyugdíjaztatásáig, 1996-ig a Töserdei kerületben, kerületvezető beosztásban.

Szederkényi Zoltán az erdő- és emberszeretetét magával hordozva töltötte egész életét. Több mint 42 év szakmai munkássága alatt hű maradt az alföldi erdőkhöz és elévülhetetlen érdemeket szerzett az új erdők telepítésében, az erdőfelújításban, az erdőállományok szakszerű kezelésében. 42 év szakmai munka után 1966. november 24-én vonult nyugdíjba.

Szerette a vadgazdálkodást, élt-halt a vadászatért. Több évtizeden keresztl volt az alpári Tisza vadásztársaság tagja, elnöke, vadászmentere. Okszerű vadgazdálkodást biztosított és elévülhetetlen érdemeket szerzett a vadásztár-

saság vadászházának felépítésében. 1970-ben a nagy Tiszai árvízvédelemben a töserdei kerület tősi részén, valamint az Ugi szigetnél a vadmentésben nyújtott kimagasló teljesítményéért dícséretben és jutalomban részesült. Szerette, óvta és védte az erdőt, az erdők vadállományát.

Becsülettel, tisztelettel viseltetett vezetői, munkatársai és dolgozói iránt. Kedves humoros elbeszéléseivel, visszaemlékezéseivel hozzájárult az erdészet munkaközösségének, igazán jó kollektív szellemének ápolásához. A munkákat szakszerűen és személyesen irányította, és kiválóan ellátta kerületvezetői feladatát. Eredményes munkásságát, emberi magatartását, több alkalommal jutalmazással, kitüntetéssel ismerték el. Kiváló dolgozói kitüntetésben részesült 1973-ban és 1975-ben. Az Erdészet kiváló dolgozója 1973-ban lett.

Nyugdíjba vonulása után, a kollegális, baráti és családi kapcsolatok tovább éltek. Találkozásaink alkalmával, beszélgetéseink általánosan témája a család boldogulása, a nyugdíjas éveket járó problémák elemzése mellett, a múlt felidézése, a magyar erdő- és vadgazdálkodás múltja, jelene és jövője volt. Szerette az embereket, haragosa sem volt. Nagyon büszke volt, családjára, szakmájára és kollégáira.

Kedves Zoli Barátunk!

Meggyőződésünk, hogy amit alkottál, az tovább él, szereteted visszaveti fényét ránk.

Amit adhatnánk, arra már nincs szükséged, hisz mindent itt hagytál nekünk: a gyászt, a bánatot, az emlékezést, a jelen sivárságát, a jövő gondjait és reményéseit.

Az Erdőgazdaság, az egykori Erdőfelügyelőség és Országos Erdészeti Egyesület vezetése, dolgozói, volt munkatársaid, vadásztársaid és barátaid nevében csak fogadalmat tehetünk.

Emléked soha nem múló szeretettel megőrizzük, példádát a munkaszeretet terén követjük és magunkévá tesszük azt a ki nem mondott, de életed utolsó percéig bizonyára sokat foglalkoztató aggodalmat, amit itt maradó feleségedért, vejedért, gyermekeidért, unokáidért és rokonaidért éreztél.

Drága Zoli Barátunk! Drága Halottunk!

Isten áldjon. Nyugodj békében.

Szevevényi István

nyugalmazott erdészetvezető

Álláshirdetés

A Mocz és Társa Magánerdészet Kft. felsőfokú szakirányú végzettséggel rendelkező munkatársat keres Somogyzombra, erdei iskola vezető munkakör betöltésére.

Elvárások:

- **Önálló, ambiciózus munkavégzés, vezetői alkat**
- **Jó kommunikációs és kapcsolat teremtő készség**
- **Jó megjelenés, határozott fellépés, döntésképesség, tolerancia**
- **Számítógép felhasználói szintű ismerete**
- **Egy idegen nyelv alapfokú ismerete**

Jelentkezés:

A pályázónak fényképes önéletrajzot és motivációs levelet kell benyújtania, melyben ki kell térnie az elvárt bruttó jövedelemre is.

Pályázatot benyújtani a moczerika@moczerdeszet.hu e-mail címre, 2013. március 31-ig lehet.